

14.4.4 Duiven gaan uit eten

Duiven (📖 Columbidae) zijn stevig gebouwde middelgrote vliegers met een ronde zware borst. Ze vliegen snel en veelal rechtlijnig. Het is de enige vogel die water met de snavel kan opzuigen.

Duiven worden reeds lang gehouden door de mens: als pluimvee om op te eten, als sierduif en ook als postduif vanwege hun fenomenaal oriëntatievermogen. In de (Tachtigjarige en Wereld)oorlog werden ze gebruikt om berichten over de vijandelijke linie te brengen.

Onder het Ancien Régime kende men het Duivenrecht. Alleen de adel en de geestelijkheid mocht duiven houden. De beestjes konden graan op de akkers gaan eten, zonder dat de landheer daar werk of kosten aan had. Hij had (en verhandelde) wel de lekkere brokken vlees. Later mochten ook boeren een duifhuis (of vleug of duiventoren) hebben. Hengelliefhebbers gebruiken duivenmest ook om aas te maken.

De laatste weken van februari begint het kweekseizoen. Het mannetje heet doffer en het vrouwtje duivin of duif.

Bij duivinnen is alleen het linker gedeelte van de eierstok ontwikkeld. Ze heeft dus maar 1 eierstok. Ze is al op 6 à 7 maanden geslachtrijp, en legt gemiddeld 80 eieren zijn in haar vruchtbare leven met een maximum van circa 20 eieren per jaar. Per jaar zijn 4 à 5 legsels (sommigen stellen zelfs tot 8!) niet ongewoon.

Ieder koppel krijgt z'n eigen broedhok (vak, kooi, schaal). Om te voorkomen dat ze in elkaars broedhok komen moet je ze eerst laten wennen. Sluit ze twee dagen op in hun eigen hok en daarna laat je ze om de beurt los.

Een duif broedt zestien tot achttien dagen. Bij het broeden wisselen de ouders elkaar af. De doffer broedt overdag en de duivin broedt de rest van de tijd.

De jongen worden blind en praktisch naakt geboren. In 24 tot 48 uur is hun gewicht verdubbeld. De eerste maand groeien de jongen enorm.

Na drie à zes dagen gaan de oogjes open. Na elf dagen krijgen ze veren. De jongen worden met duivenmelk 📖 uit de krop gevoerd.

De moeder stopt het voeren na ongeveer zestien dagen, dan eet het jong zelf. Na 25 dagen kan het jong al vliegen, en is het 25 tot 30 keer zo zwaar als bij de geboorte.

Navigatoren doen vogels niet door het ijzer in hun snavels dat als een magnetisch 📖 kompas zou werken, maar door een eiwit in hun ogen waarmee ze de magnetische velden van de aarde kunnen 'zien'. Dit oogeiwit wordt Cry4 genoemd en maakt deel uit van een klasse van eiwitten die cryptochromen worden genoemd - fotoreceptoren die gevoelig zijn voor blauw licht. Vogels kunnen zich oriënteren als bepaalde golflengten van licht beschikbaar zijn. Studies toonden aan dat aviaire magnetoreceptie afhankelijk lijkt te zijn van blauw licht.

Bij vogels (en insecten, bijen) kan het voedsel wordt opgeslagen in een uittrekbaar gedeelte van de slokdarm, **de krop** 📖 waar het (45 minuten) wordt geweekt. Duiven,

zowel vrouwtjes als mannetjes, produceren hier hun duivenmelk als voedsel voor de jongen. Uilen hebben geen krop. De hoatzin (*Opisthocomus hoazin*, Surinaamse stinkvogel) heeft een enorme krop met een dikke, gespierde wand en een hoornachtige bekleding. digestie – truc -6 -